

L'ESPORTIU

Futbol Lliga de campions

Els joves del Barça creixen a Milà

Gols de Carles Pérez i Ansu Fati per derrotar l'Inter (1-2)

Aleñá pressiona Lautaro ■ M. BAZZI / EFE

CULTURA P28,29

Àlex Susanna. Nou director artístic de la Fundació Vila Casas

“No tenim una visió sectària de l'art català”

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Valoració GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES · 11 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15207 - AVUI / Any XLI. Núm. 14077 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

PSOE i ERC fan via en la definició de la mesa de diàleg

PAS · Els dos partits constaten avenços en la negociació, però encara no hi ha concrecions

COMUNICAT · Compromís per encarrilar “el conflicte polític sobre el futur de Catalunya”

EUROPA-MÓN

P22

La presidenta de la Cambra de Representants, Nancy Pelosi, anuncia els càrrecs contra Trump per l'afar d'Ucraina ■ EFE

Imputació formal a Trump

Els demòcrates acusen el president dels EUA d'abús de poder i obstrucció

Nacional P10

ERC i JxCat discrepen sobre la classificació dels presos polítics

Debat sobre el segon i el tercer grau mentre avui les juntes de tractament proposaran el règim penitenciari

Nacional P11

Puigdemont i Comín, més a prop dels Verds/ALE

ERC obre la porta als electes de Junts perquè entrin a aquest grup de l'eurocambra

Nacional P18

El transport públic afronta la ZBE “al límit”

Cultura i Espectacles P31

Veü valenta fins a la cançó final

Mor Marie Fredriksson, la cantant de Roxette

bassols
l'energia més propera

PARTICULARS · EMPRESES · SOLUCIONS A MIDA
MOBILITAT SOSTENIBLE · AUTOCONSUM

I ara, si et dones d'alta abans del 15 de desembre, pots guanyar un patinet elèctric.
Entra a www.bassolsenergia.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

Aquest és el tema

No és cap descobriment que els partits anomenats nacionalistes, catalanistes o basquistes, sobiranistes o, fins i tot, independentistes catalans i bascos, han decidit governar a Espanya. Han exercit el paper de partit frontissa que en altres països han fet, per exemple, els liberals (abans de la gran fragmentació de tots els parlaments). El cas és que CiU, el PNB i ERC han desempatat entre blaus i vermells, aportant els diputats que els faltaven per investir un president. De pactes, n'hi ha hagut de tota mena. El 1993, per exemple, Jordi Pujol va donar suport a Felipe González en l'inici del declivi socialista amb l'argument de complir amb els requisits del Tractat de Maastrich. El 1996 ho va tornar a fer amb el pacte del Majestic, malgrat allò del "Pujol, enano", amb l'argument d'aquell gran peix al cove. El 2004 va ser el torn de l'ERC de Joan Puigcercós i Josep-Lluís Carod-Rovira, que van fer president José Luis Rodríguez Zapatero després de l'Azna-

El desbloqueig responsable requereix canvis polítics molt profunds

rato. I del PNB, no cal que en parlem, perquè és aquell partit capaç de pactar els pressupostos amb Mariano Rajoy i votar a favor de la moció de censura de Pedro Sánchez gairebé el mateix dia. El problema és que quan, amb això que massa simplificadament n'hem dit procés, ni el PP ni el PSOE han pogut buscar els vots dels qui abans decidien els governs, perquè ells mateixos els han criminalitzat, la política espanyola ha quedat bloquejada. Aquest és el tema, que diria Albert Serra. El Madrid del poder va somiar que Ciutadans faria aquest paper. Però, ah, Albert Rivera no va entendre per què el volien –o ho va entendre massa–, va voler fer de PP i aquest ha estat el seu fracàs. Però la solució no és ni aquesta, ni canviar la llei electoral com somia la FAE, ni una gran coalició PSOE-PP, que amagui la realitat. Per desbloquejar de manera responsable una situació que fa quatre anys que dura, calen canvis polítics molt profunds. I aquest hauria de ser, de veritat, el gran argument per pactar una investidura.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Predicció

És d'entrada significatiu que el diari digital *VilaWeb* que dirigeix Vicent Partal i que és el portaveu gairebé monogràfic de l'independentisme hagi entrevistat Raimon Obiols, l'històric dirigent del PSC, ara domiciliat a Brussel·les. Obiols ha contestat les preguntes per escrit, mostra d'una certa reticència amb la publicació. Tot en ordre, en Partal no se n'ha d'estranyar. Fa bones reflexions sobre Catalunya, Espanya, Europa, el procés... Amb l'edat Obiols ha acusat el tarannà reflexiu que ha cultivat sempre. També se li noten antigues crispacions, però tothom té ferides a la biografia, sobretot si és polític.

Diu que ara per ara no veu solució al conflicte entre Espanya i Catalunya. Si de cas, a molt llarg termini. Doncs mirin, contradient-me amb el que deia ahir, a mi la mateixa existència de l'entrevista em fa pensar que una mena de sortida s'entreu. En Partal, que està ficat en els llocs on la política catalana bull a més temperatura, no fa res perquè sí. Potser m'equivoco. No vindrà d'aquí. M'he equivocat tantes vegades, sobretot quan em dedico a fer predic-

“ERC renega d'un Majestic i del peix al cove. Algú li ho havia preguntat?”

cions, activitat que censuro als altres... Hi ha en aquest moment unes negociacions del PSOE i Unides Podem amb ERC perquè aquest partit faciliti el govern d'aquelles dues forces amb l'absència. Les negociacions són en realitat entre el PSOE i els republicans catalans. A la taula, hi ha un membre del PSC, partit d'Obiols. Deixem-ho aquí. Algú molt pròxim als negociadors, un càrrec important d'ERC, va dir l'altre dia: “No reeditarem un pacte del Majestic!” Algú li ho havia preguntat? Com li va poder passar pel cap aquell pacte tan remot i criticat? Va afegir: “Reneguem del peix al cove.” Hi insisteixo: algú li

havia preguntat res sobre la destinació dels peixos un cop pescats? Senyal, perdonin, que alguna cosa hi ha de Majestic i de política d'aprofitament piscícola, que potser és l'única possible al món. Va ser tan dolent el pacte del Majestic? Ha passat molt temps. Se n'han dit molts penjaments. Facin el favor de llegir-lo. La pesca va ser immensa. ERC està en aquesta tessitura? Ho sembla. Pot ser la nova Convergència, ja s'ha dit, que aglutini independentistes calmosos, gent de principis sobiranistes però disgustada per com s'ha conduït el procés i l'han patit o gent acomodaticia. Com d'altres futuròlegs, no descarto a Catalunya tripartits d'esquerres amb ERC, el PSC i Podem. I la independència? Amb el temps i la canya d'anar acumulant peixos al cove. ¿L'alternativa per als que tenen urgències? El partit de Carles Puigdemont, és clar. Serà majoritari un dia? Ja ho veurem. Hi haurà, mentrestant, partits que hi vulguin pactar?

Obiols i Puigdemont viuen a Bèlgica. Un voluntàriament, l'altre forçat. No es veuen, s'ignoren. Els camins són divergents.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurollògiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/eryc73>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

L'aliat etarra

Aquest cap de setmana, la portaveu del PP al Congrés, Cayetana Álvarez de Toledo, desbarrava en una entrevista al diari *El Correo* en què afirmava que “quan ETA matava era un moment terrible des del punt de vista humà, però el moment polític actual és més difícil perquè abans el PP i el PSOE estàvem junts en el mateix bloc”. L'enèsima comparació de l'independentisme català, d'arrel inequívocament pacífica, amb la violència d'ETA, va rebre el rebuig frontal fins i tot del Col·lectiu de Víctimes del Terrorisme del País Basc. Ahir, l'alcalde de Madrid, el també popular José Luis Martínez-Almeida, va voler matissar la banalització del terrorisme de la seva col·lega. Però molt bé no ho va fer, la veritat. Martínez-Almeida va afirmar que “ETA i ERC tenen la mateixa finalitat encara que la volen aconseguir per mitjans diferents; per tant, des del punt de vista constituicio-

“L'Estat va usar ETA per atacar la dissidència. I prova de mantenir-ne el rèdit en el cas català

nal el risc que es viu ara és similar al que es vivia amb ETA”. D'animalada en animalada.

Pocs dies després de la sentència contra els líders del procés, la llavors candidata Álvarez de Toledo va venir a Barcelona a fer campanya per les generals. La marquesa es va plantar a la plaça Urquinaona, una plaça on hi havia una acampada independentista. Hi va tenir cap problema? No. Fins i tot va concedir entrevistes des d'allà sen-

se que ni li cridessin. És una manca absoluta de respecte que es compari la situació de Catalunya amb la violència d'ETA. I ho és, no pels catalans, sinó pels bascos que ho van viure.

És una realitat que ETA li anava bé a l'Estat. El mateix exministre de l'Interior popular Jaime Mayor Oreja ho va admetre a un grup de militants després de l'atemptat del comando Barcelona a Terrassa. Més enllà del negoci particular que alguns hi tenien muntat gràcies a les empreses de seguretat privades, el PP, i el PSOE també en alguns moments, van jugar la carta de l'enemic de la pàtria per eliminar la resta de factors del discurs polític. I ara, l'enemic de la pàtria, òbviament, són els catalans. Per tant, tot s'hi val. Però tenen un problema: el suport social a ETA, que hi era, era minoritari. El de l'independentisme és, almenys, del 48%. Seria bo que se n'adonessin, que calen altres receptes.

EDITORIAL

Torcebraç per les pensions a França

França viu de nou dies convulsos, arran de la vaga indefinida convocada per diferents sindicats per protestar contra la reforma de les pensions que vol impulsar el govern Macron. La vaga afecta bàsicament el transport públic, amb centenars de trens i avions aturats arreu del país i importants col·lapses de trànsit, sobretot a les grans àrees metropolitanes, com la de París. Res a què no estiguin afeats els francesos des de fa anys, en un país massa acostumat a les grans protestes que deixen a tothom sense transport i que col·lapsen els grans eixos viaris. En tot cas, no sembla pas que, de moment, la situació persistent de caos viari hagi provocat una reacció contrària en l'opinió pública francesa, que s'oposa, majoritàriament, a qualsevol mesura governamental que signifiqui la pèrdua dels drets adquirits fa anys. La gran assistència a les mobilitzacions d'ahir demostra que, de moment, el suport ciutadà és per als sindicats i no per al govern.

Perquè, en realitat, independentment dels detalls del projecte de reforma de les pensions que està previst que doni a conèixer avui el primer ministre Edouard Philippe, el que no volen la majoria de ciutadans és haver de jubilar-se més tard –ara està al voltant dels 62 anys– i, sobretot, perdre poder adquisitiu quan arribi l'hora de la jubilació. El govern Macron considera que la reforma del sistema de pensions, que suposaria passar, entre d'altres coses, de la quarantena de sistemes actuals a un de sol, és inevitable per tenir la garantia que, en un futur, tots els treballadors podran cobrar una pensió quan es jubilin. El torcebraç seguirà al carrer. Fa anys el van guanyar els sindicats. S'haurà d'estar pendent de cap on es decanta ara la balança.

De reüll

Emma Ansola

La corona

Tercera temporada de la sèrie *The Crown* i, un cop més, desconcert. El retrat del regnat d'Isabel II se'n mostra amb una certa crueltat. Al marge de les riqueses i despeses vergonyoses que acompanyen tot rei i tota reina, la ficció ens presenta un rol real que s'allunya molt de la idea del poder que encara s'atorga a la monarquia. Isabel II és reina, sí, però el seu regne és la pompa i l'artifici i en aquests escenaris els que portaven la batuta eren els primers ministres, des de Winston Churchill fins al laborista Harold Wilson. Els dirigents

‘The Crown’ mostra com el rol de la reialesa és la pompa i l'artifici

polítics no dubtaven a demanar a la monarca serveis d'ostentació per acompanyar i adular mandataris amb l'objectiu d'extreure'n algun benefici, ja fos en forma de diners, crèdits, subvencions, ajudes o simplement per quedar bé. Fer la rosca amb tota la pompa possible, ja fos als Estats Units d'Amèrica o al

poble més petit del Regne Unit és el rol que s'atorga a una monarca, la importància de la qual ja radica en els seixanta-set anys que fa que és al capdavant del país. Malgrat escenaris pomposos de dubtosa importància, la reialesa britànica té un fort impacte en la societat i, també, en l'economia anglesa—s'estima que cada celebració familiar pot arribar a aportar-hi dos bilions d'euros— i les futures exèquies de la reina comencen a desbordar tots els càlculs. I, tot i l'escenari solemne en què es belluga la casa dels Windsor, hi ha més incertesa en el seu futur que en l'avenir de la fosca casa del Borbó.

Les cares de la notícia

CONSELLERA D'ESTAT DE MYANMAR

Aung San Suu Kyi

Traïció consumada

La premi Nobel de la pau del 1991 defensa l'actuació de l'antiga Birmània en el judici que va començar ahir al Tribunal Internacional de Justícia de les Nacions Unides per la violència que va provocar l'èxode de cap a 700.000 rohinyes i va consumir així la traïció als valors de la pau i la concòrdia.

PRESIDENT D'ARGENTINA

Alberto Fernández

Gest i deute impagable

El nou president argentí va substituir ahir Mauricio Macri, després d'haver ordenat un gest ple de simbolisme: la retirada de la tanca que des del 2001 partia la Plaza de Mayo per “protegir” la Casa Rosada de les manifestacions. Però rep un país amb un deute exterior que no pot pagar.

DIRECTOR ARTÍSTIC DE LA FUNDACIÓ VILA CASAS

Àlex Susanna

Un segle d'art català

Home d'interessos culturals múltiples, el polifacètic escriptor, crític d'art i gestor cultural ens explica en una entrevista, com a nou director artístic de la Fundació Vila Casas, que no tenen una visió sectària de l'art català i que sovint fan allò que el MNAC i el Macba no poden o no volen fer.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Més determinats
Tot i la pèrdua de pes, els quatre presos polítics mostren la seva disposició a mantenir la protesta contra el Tribunal Constitucional.

10 anys Avortament
Les menors que vulguin avortar hauran d'avisar els seus pares. Les joves no els informaran si hi ha risc d'amenaques o de violència familiar.

20 anys Suport de CiU
CiU dona suport a la llei del PP d'estrangeria, però en suavitzava aspectes restrictius. La reforma passa un primer tràmit al Senat amb l'oposició dels altres grups.

Full de ruta

Carina Filella

Un nou sotrac al Delta

La realitat ha segellat aquests dies una crua coincidència i ha volgut que mentre a Madrid se celebra la Cimera del Clima COP25, per prendre mesures efectives per salvar el clima, una singular part del nostre país, l'illa de Buda, al delta de l'Ebre, hagi patit una nefasta conseqüència d'aquesta alteració global del clima. El temporal del cap de setmana va provocar grans inundacions i la intrusió d'aigua marina a les llacunes d'aquesta illa, la més gran de Catalunya i que és l'aiguamoll més important de la conca mediterrània peninsular. El cas és que aquest darrer temporal ha ocasionat, en paraules de Guillermo Borés, copropietari de la meitat de l'illa, un retrocés de la platja d'uns 60 o 70 metres. No és cosa nova. El problema s'ha anat agreujant a passos de gegant en els últims anys. En un reportatge que va publicar el 27 de setembre el setmanari La República (que els diumenges acompanya aquest diari), Borés ja feia un crit d'alerta pel perill de

L'amenaça sobre el futur de l'illa de Buda cau a la velocitat d'un coet i, si no es prenen mesures per frenar-la, acabarà engolida per la inacció dels governs

desaparició d'aquest entorn natural, per la regressió de la costa a causa de la falta de sediments (que es queden retinguts als embassaments), la inundabilitat per la pujada del nivell del mar i la intrusió d'aigua marina a les llacunes durant els temporals. Tots aquests són els efectes devastadors del canvi climàtic. L'amenaça sobre el futur d'aquest lloc natural cau a la velocitat d'un coet i, si no es prenen mesures per frenar-la, l'illa de Buda i, en general, tot el Delta, acabaran engolits per la inacció d'una administració (més ben dit, de dues: la Generalitat, que és la propietària de l'altra meitat de l'illa, i el govern espanyol, que va expropiar la llacuna). "Vivim una emergència mediambiental de primer ordre i ningú en fa cas. Un veritable drama", deia divendres Guillermo Borés, que proposa una solució: construir esculleres dins el mar. Ho hauran de dir els que en saben, si aquesta és la proposta més efectiva per frenar la regressió, però cal posar fi a aquesta inacció que condemna a mort l'illa de Buda.

Tribuna

Joan Ferrerós. Excatedràtic d'institut

L'essència i la T-usual

L'escriptor Josep Valls, aconsellat per Josep Pla, va decidir anar comprant alguns volums de la Pléyade, la llegendària col·lecció de clàssics en francès. Els anava adquirint a la llibreria Torcatis de Perpinyà (10, rue de Mailly); i és que Valls, de Sant Feliu de Pallerols (Baixa Garrotxa) però també de Figueres, anava i va sovint a la vila rosselonesa. A Figueres hi ha més gent que ha anat correntment més a Olot o a Perpinyà que no pas a la Bisbal o a Palafrugell, però tornem a la Pléyade. Valls, essent un dia a Barcelona, va entrar a la llibreria Francesa del passeig de Gràcia. Parlem de fa quaranta anys i el va sobtar que a l'establiment barceloní els volums costaven el doble de francs que a la capital rosselonesa. No en va pas comprar cap i, tornat a Perpinyà, va comentar la sorpresa a M. Jean-Louis Coste (Costa: els francesos també han deformat cognoms catalans) que regentava l'establiment. "Fava de Déu, ja en teniu per l'essència!", va exclamar el llibreter. Per si cal: "Ostres (amb la dife-

rència) ja en teniu per la gasolina!"

EL MATEIX que M. Coste podran exclamar molts pares de família barcelonins i comarcans quan entri en vigència el nou sistema de tiquets de transport urbà "de la Colau". Ara la targeta T-10 pot ser compartida però, segons hem llegit, la T-usual que ha de substituir-la serà d'ús individual. De manera que quan una família –posem que la parella, un parell de criatures i una àvia o tieta– surti a fer un encàrrec, o a veure el metge, o a parlar amb la tutora dels rebrols, fins ara passaven amb la popular T-10. Talment que l'altra família provinent de l'extraradi gironí o lleidatà i arribada al Cap i Casal per visitar la Sagrada Família, o Montjuïc, o el Port Olímpic: marcaven tants viatges com membres formaven part del grupet domèstic. És a dir que amb 10 euros anaven i tornaven tots cinc de les obligacions o de les atraccions de la Ciutat Comtal, que deien al *Nodo*. Però quan entri en vigència la T-usual no ho podran pas fer: cada un haurà de dispo-

sar del seu bitllet o targeta, de manera que ambdós trajectes poden costar a la minitribu 25 o 30 euros. I, il·luminats com sant Pau, molts pares de família exclamaran: "Ja en tenim per la gasolina del cotxe!", i aquesta caiguda del cavall potser farà perillar la suposada pretensió del canvi tarifari: resultarà que ens mourem més en cotxe que en bus o en metro. Amb les evidències del pessebre ben poc catòlic, de l'arbre opulent al costat i de les anglòfiles T-usual i T-casual, sembla que l'alcalde, a més de ser sospitosa de les morts de Ben Barka i de Kennedy, s'hauria ficat a l'M15.

PS. La llibreria Torcatis porta el nom d'un català, fill d'un pagès de Talteüll i reconegut heroi de la Resistència. Abatut per la policia francesa, en l'agonia va exclamar que moria per França; aquesta aparent contradicció va produir-se el 1944. En homeatge, el 1945 la seva vídua va obrir la llibreria cooperativa escolar Torcatis que, anys després, han acompanyat els Coste, avui Roger Coste.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Anglicismes induïts

■ A les noves targetes de transport públic de Barcelona els han posat uns noms, T-casual i T-usual, que, si bé no es pot dir que no siguin paraules catalanes o castellanues, no són d'ús gaire comú en les llengües nostres. Més aviat semblen pensades perquè siguin intel·ligibles per als estrangers, i perquè també nosaltres les pronunciem en anglès. Si és així, si passarà això últim, plego!

MIQUEL PUCURULL FONTOVA
Barcelona

Nou impost metropolità, drets i deures

■ Primer, abans de les eleccions municipals, amb molta propaganda, als ciutadans de la segona corona metropolitana se'ls va re-

baixar gairebé a la meitat la T-10. El ple de l'AMB havia aprovat incloure els seus municipis en la zona 1. Això creava un nou greuge comparatiu amb pobles veïns, és el cas de Vallirana, que fa vint anys, quan es van incorporar Cervelló i Corbera, que reivindica la seva pertinença territorial a la mancomunitat

Segon, ara, sense tanta publicitat, se'ls notifica la bona nova que els va passar per alt fa un any: que el ple havia decidit també que, als ciutadans i propietaris, nous beneficiaris de la rebaixa tarifària del transport, se'ls aplicaria l'impost metropolità igualant-los així, en el deure de tributar, als de la primera corona que ja el pagaven.

Tercer, no entenc la poca traça dels gestors metropolitans –alcaldes i regidors– per vendre amb transparència els beneficis de pertà-

nyer a l'Àrea Metropolitana, una entitat que, a més del referit tribut, disposa d'importants aportacions directes de l'Estat, que la fan atractiva per als ciutadans dels municipis admesos, receptors de drets, serveis i inversions, pel que sembla, poc "informades" per uns ajuntaments temerosos ara de justificar els deures.

Quart, pel que fa a Vallirana: havent perdut gairebé 20 anys de prebendes gratuïtes, que ningú ens compondrà, oi Sr. Balmon?, no cal córrer per aixecar-nos el veto de pertànyer al club.

JOSEP ALEMANY I RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

La sobtada solidaritat nadalenca

■ Nadal és una època de tradicions; la tradició de comprar regals, de passar temps en família i la tradició de ser solida-

ris. Per Nadal sorgeixen diverses campanyes per recaptar aliments per als més necessitats. Però, el fet de ser solidaris una vegada a l'any, no salvarà de la desnutrició la gran quantitat de persones que passen gana, per tant, aquesta solidaritat que ens neix per Nadal hauria de contagiar-se a la resta de l'any. Nadal també és època de malbaratar i ho podem veure reflectit en la il·luminació dels carrers de Barcelona, una de les ciutats amb més extensió de llums de l'Estat i també una amb els carrers més plens de persones sense sostre. Per part de les institucions públiques, seria positiu crear i anunciar, durant tot l'any, iniciatives i campanyes d'ajuda ciutadana perquè, qui puguem, aportem el nostre granet de sorra a fer més fàcil la vida d'aquells qui no tenen què posar-se a la boca.

ELENA ESCAÑUELA LÓPEZ
Rubí (Vallès Occidental)

La frase del dia

“La finalitat que perseguia ETA és la mateixa que persegueix ERC”

José Luis Martínez-Almeida, ALCALDE DE MADRID (PP)

Tribuna

Josep Vallverdú. Escriptor

“Què” tornaràs a fer?

Sabem que som al ball i hem de ballar. Nosaltres repetim que ho tornarem a fer. Ja ens entenem, poc o molt: nosaltres som tossuts i fiquem la banya amb decisió. Anem a la presó amb la banya ficada encara al totxo. Els que ens hem quedat al carrer (de moment) proclamem que tenim resistència i muscle pels segles dels segles; en fa tres, de segles, que ensenyem el muscle, i seiem i ens aixequem alternativament del banc dels acusats, mentre els Bancs no ajuden pas la causa. “El català és un poble admirable”, diuen els estrangers que ens han estudiat amb bon ànim i clar criteri. Tots ho creiem, fermament, i estem orgullosos de la nostra essència: “Déu nos do ser catalans/gent de bona anomenda” (Carner). Josep Moragas fou un català admirable, el van condemnar i degollar: el seu cap perdé a trossets la carn –aliment de corbs i gavines–, fins a quedar en pur i pelat crani anys i panys, penjat dins una gàbia al Portal de Mar, mentre els successius Borbons reblaven més el clau de l’opressió tot xarrupant dolços italians. El general Moragas, exemplar lluitador, és un dels nostres màrtirs aprofitat pels romàntics ressagats, com Guimerà, que n’extreu la lliçó que avui ens voldrien encolomar: “Besa la mà que et pega/re-sa per ella als Sants.”

amaguen una tremolor anticipada, quelcom com “deixem establerta aquesta qualificació fiscal amb la corresponent petició de pena, i això creará un estat de frenada en possibles autors de futurs fets similars. Es més, crearem jurisprudència!”. Una victòria impagable, la jurisprudència, si és generadora d’atmosfera de temor anticipada.

A POC A POC es pretén crear una invisible, efectiva, teranyina de delictes de gravetat discutible, als quals se’ls aplica penes exagerades... Van fer la prova amb la sentència del procés. Si passa, passa: ja queda la ferida oberta, la ju-

risprudència gens prudent però efectiva esdevé soga de forca greixada o guillotina esmolada. Qui farà allò de “tornar a fer”?

QUI S’AIXECA CONTRA AIXÒ? Centenars, milers de persones manifestant-se pacíficament, sense aconseguir altre que la freda indiferència: al davant hi ha un immens monòlit, Espanya, que no percep la més lleu tremolor quan dos milions de persones desfilen en pau. Fiquem-vos-ho a la clepsa, catalanets: a nosaltres no ens veuen com a gent perifèrica i tossuda, rara, ens veuen com a mals espanyols. I per això un simple tall de carretera pot veure’s qualificat d’acte de terrorisme; el paisatge és ple de fiscals d’historial blau, a punt tothora d’enarborar terrorismes i violències. Recordem que en principi el fiscal del procés presentava al Tribunal Suprem la qualificació de rebel·lió, i es van refugiar després en la sedició, tan inexplicable com la primera. Tants de mesos –anys!– de presó preventiva, tantes sessions de titelles, per a què?

ALGÚ IMPORTANT de la vida civil, amb pes econòmic o empresarial, a Catalunya i a Espanya, protesta contra tant d’abús? On són els intel·lectuals, els pensadors? Tenim potser amics? Són admirables els nostres manifestants, però caldrà que surtin molts més estius i hiverns, durant generacions. Fem-ho curt: hi ha una ratlla vermella durament traçada: mentre a les taules de negociacions plantequem independència, no en farem res del quaranta-nou per cent: ni un seixanta-cinc, ni un setanta no mouria la placa tectònica. I mentre els poders fàctics, descarats, marquin rigidament el camí al polític de torn, tornem a fer el que hem fet sempre, romandre dins l’autonomisme i topar un i altre cop contra la ratlla roja. Potser que esperem un miracle. De més verdes en maduren.

“Fiquem-vos-ho a la clepsa, catalanets: a nosaltres no ens veuen com a gent perifèrica i tossuda, rara, ens veuen com a mals espanyols”

L’INFORME –no és cap llei, però sí recomanació– d’Amnistia Internacional, i de tantes comissions com es vulgui de les Nacions Unides, sobre la condemna exagerada imposada als Jordis, fa alçaprem en la previsible deriva a tómer quan es produeixen sentències que, entre línies, deixen entreveure que si algú té la temptació de “tornar a fer” allò que ha donat lloc a la condemna, s’arrisca a ser condemnat en igual mesura. De fet, no es veuen bé els perfils de molts delictes que ens imputen. És més, es van produint sentències que

De set en set

Ignasi Riera

Lletra petita

Els pares, quan fèiem una afirmació solemne, ens preguntaven: “¿A l’engròs o a la menuda?” A Madrid fan ús de l’expressió: “¿Al mayor o al de-

“¿Al mayor o al de-tall?” **Detall** (¿?) exigible per avaluar les promeses electorals, tan freqüents aquests dies. O per deixar KO la persona que em vol fer un discurs sobre les “meravelles” de la Constitució, amb un to jesuític de qui fa anys em predicava la “Infal·libilitat del Papa”. Doncs bé: als meus anys de dedicació a la política institucional em passava moltes hores estudiant tant la Constitució, com l’Estatut de Catalunya... i els textos legals posteriors sobre la política municipal. Balanç: m’he quedat sense gent amiga en aquest ram... potser perquè m’he adonat que hi ha massa professional de la política que, per exemple, no té ni idea de la tan sacralitzada Constitució Espanyola, que porto sempre al damunt quan he de participar en els poc desitjats debats polítics. Si volessin els “presumptes entesos” en Constitució... tornariem a la Negra Nit i mai no veuríem el sol.

I és que fer política vol dir “predicar”, sí, però, per damunt de tot “fer, executar, garantir programes concrets, establir la llibertat i la seguretat, protegir tots els espanyols i els pobles d’Espanya en l’exercici dels drets humans, les seves cultures i tradicions, llengües i institucions...” (Tot això ja ho diu el Preàmbul de la Carta Magna, que sovint sembla menys seriosa que les nostres Cartes als Reis d’Orient, de quan érem petits).

En política, tot allò que no té partida pressupostària i calendari d’execució... no existeix. ¿Ho té en compte el Tribunal Constitucional? ¿No hauria d’engarjolar d’ofici els polítics i els –i les– opiniatres que diuen i diuen i diuen... sense concretar com, quan i amb quins recursos?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Juntes de tractament penitenciari pels presos

ERC preveu que se'ls apliqui el segon grau ordinari mentre que Junts demana ja el tercer

Implantació de la ZBE a la ciutat de Barcelona

El RACC preveu més col·lapse mentre es pacta la moratòria per als treballadors més vulnerables

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Avenços” sense concreció per una mesa de diàleg

TERCERA REUNIÓ ERC i el PSOE constaten progressos a l'hora de definir els instruments necessaris per canalitzar “el conflicte polític sobre el futur de Catalunya”
OPTIMISME Calvo veu més a prop la investidura de Sánchez que abans de la trobada

Emili Bella / Xavier Miró
BARCELONA

ERC i el PSOE van constatar “avenços” en la definició dels instruments necessaris per canalitzar “el conflicte polític sobre el futur de Catalunya” en un comunicat conjunt posterior a la tercera reunió entre els equips negociadors socialistes i republicans, efectuada ahir al matí a la seu de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), a la Zona Franca, un emplaçament allunyat de la ciutat per evitar eventuales protestes. És també un dels pocs organismes que ERC i el PSC governen plegats. Els instruments que esmenten són una mesa

Les frases

“Constatem avenços en la definició dels instruments necessaris per a canalitzar el conflicte polític sobre el futur de Catalunya”

de diàleg, sense detallar-ne el format, per caminar cap a la resolució del “conflicte polític”, un terme que ja van convenir en ocasions anteriors, però que els uns circumscriuen dins de Catalunya i els altres entre Catalunya i l'Estat.

La trobada, la primera que es fa a Barcelona, arri-

“Durant la reunió s'ha abordat la recuperació de drets socials, civils i laborals, on destaquem coincidències notables”

Comunicat conjunt

bava envoltada de transparència vaporosa: es va comunicar el lloc de la reunió una hora després que hagués començat i no hi va haver declaracions finals, només un breu comunicat de tres paràgrafs –més curt que el de dimarts de la setmana passada–, amb el títol del “clima de cordialitat” al davant. El text re-

cull el desig d'abordar la negociació “des del respecte i el reconeixement institucional mutu”. ERC vol que el diàleg sigui entre iguals i treballa perquè el PSOE consideri els màxims representants de les institucions catalanes com a interlocutors, és a dir, que Pedro Sánchez agafi el telèfon al president, Quim Torra, o, si més no, li torni les trucades. “Durant la reunió s'ha abordat la recuperació de drets socials, civils i laborals, on destaquem coincidències notables”, acaba el comunicat, sense més concrecions.

Algunes fonts resumien lacònicament que la reunió “ha anat bé” i mostra-

Vilalta, Rufián i Jové, a l'esquerra, i Illa, Lastra i Ábalos, a la dreta, ahir a la seu de l'AMB ■ EFE / ANDREU DALMAU

ven optimisme, especialment les del PSOE, que celebren que s'avanci “tan bé i tan ràpid”. La vicepresidenta espanyola, Carmen Calvo, considera ben encaminada la negociació amb ERC per a la investidura del líder socialista, que veu

més a prop que abans de la trobada: “La veritat és que sí.” Calvo aprofitava per carregar contra el PP perquè no s'avé a abstenir-se: “Fa molt que va decidir que no tenia cap responsabilitat per Espanya.”

Hi haurà més reunions,

MÉS NEGOCIACIÓ

Pintada dels CDR a la seu d'ERC contra les converses

La seu d'ERC es va llevar ahir amb una pintada firmada pel CDR de les Corts coincidint amb la reunió del partit amb representants del PSOE i el PSC per tancar un acord que permeti la investidura de Pedro Sánchez i una solució política al conflicte entre Catalunya i l'Estat. “L'autodeterminació és un dret, no es ne-

gocia”, diu el missatge, pintat a la vorera de l'entrada de la seu. Els CDR de Catalunya van emetre un comunicat en què qualifiquen les negociacions de “fraud, un insult i un menyspreu cap al conjunt del poble català i la democràcia en general” i exigeixen abans una amnistia per als presos i exiliats polítics.

Canadell rebutja una investidura sense una solució

El president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Joan Canadell, va demanar ahir als partits catalans “no donar suport al govern espanyol” mentre no hi hagi una “solució definitiva al problema català”. Va instar-los a anar a “l'arrel del problema” i revertir “el tracte discriminatori envers Catalunya”.

El president de la cambra, Joan Canadell, ahir ■ ACN

Les assemblees exteriors de l'ANC diuen no a Sánchez

Les assemblees exteriors de l'ANC volen que els partits independentistes votin contra la investidura de Pedro Sánchez. En un comunicat, van instar ahir l'independentisme a no donar suport a un partit “corresponsable del 155” i “contrari a l'autodeterminació”, i alerten del risc de perdre credibilitat internacional

si avalen el PSOE, una credibilitat que ja troben “malme-sa”. “Qualsevol proposta seva està mancada de garanties i no mereix cap confiança”, defensen, alhora que recorden que els socialistes tenen una posició en relació amb Catalunya que “no es distancia” de la que manté el Partit Popular.

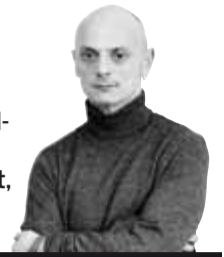
L'APUNT

La prova del 9 per al Tsunami

Francesc Espiga

Pocs esdeveniments, per no dir cap, reuneixen tants ingredients com un Barça-Madrid per poder desplegar l'escenografia somiada pel Tsunami Democràtic. És un espectacle amb un impacte mediàtic monumental –la seva audiència potencial és de 650 milions d'espectadors a tot el món–, que ja per si mateix es desenvolupa entre una multitud i en ple nucli urbà de Barcelona.

Provocar, però, el bloqueig que alguns voldrien o s'imaginin, impedit per exemple l'arribada del Madrid al camp, ja són figures d'un altre paner. El desplegament policial serà colossal, i més calculat del que algú es pensa, i, sobretot, caldrà veure quina és la resposta popular a la convocatòria. És la clau. Sense gent, la protesta, i el mateix Tsunami, quedaran sepultats.

l'edifici per l'aparcament en diferents vehicles. Els equips negociadors ja havien fet la tarda anterior una trobada preparatòria encara més allunyada de les càmeres.

Mentrestant, els governs asseguren que mantenen distància respecte de la negociació, però tots dos hi posen cullerada. La Moncloa continuava apressant ahir ERC perquè troba "urgent" la necessitat de tenir un govern a Espanya, tot i que remarca que "l'important" és que l'acord per investir Sánchez "al més aviat possible" sigui "raonable", en paraules de Calvo Prévies a la trobada. Al seu torn, la Generalitat manté "prudència i distància" amb les negociacions, tot i que la portaveu de l'executiu, Meritxell Budó, va demanar un "reconeixement" del president, Quim Torra, com a interlocutor. Fins ara, Sánchez l'ha menystingut evitant de reunir-s'hi quan visita Barcelona i fent mofa del fet que no li agafa ni el telèfon. En aquest sentit, Budó considera "necessari" que Sánchez li torni les telefonades i hi afegeix que el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat no estarà "ben solucionat" si una de les dues forces que donen suport al govern, en referència a Junts per Catalunya, no participa en la solució, encara que la seva abstenció no calgui per a la investidura. ■

però encara no hi ha data. En qualsevol cas, la votació es descarta aquest mes. La vigília de la trobada, ERC la va situar al gener, si és que es donen les condicions, mentre espera que arribi el pronunciament del Tribunal de Justícia de la Unió

Europea, la setmana vinent, sobre la immunitat del seu líder, Oriol Junqueras, com a eurodiputat. Els socialistes es resignen a aquest calendari, mentre s'espera que avui el rei espanyol, Felip VI, designi Sánchez com a candidat

un cop acabada una tanda de contactes amb les forces representades al Congrés en què no participa ERC, de qui depèn en part la investidura, però que encara no ha perdonat al monarca que no rebés Carme Forcadell quan va ser esco-

llida presidenta del Parlament.

De les imatges de la reunió no es podia llegir gaires més que cares circumspectes a la sala de comissió de govern de l'AMB, a la setena planta, un espai sobri i sense simbolismes. En

acabat, després d'unes dues hores i mitja, els sis protagonistes (Adriana Lastra, José Luis Ábalos i Salvador Illa, per part dels socialistes, i Gabriel Rufián, Marta Vilalta i Josep Maria Jové, per part d'ERC) van abandonar

"la Caixa" inverteix en recerca per construir una societat millor

 "la Caixa"
LA FUNDACIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Felip VI dirimeix si proposa Sánchez sense l'aval d'ERC

La funció del rei topa amb un president espanyol que ha fracassat en cada encàrrec d'investidura el 2016 i el 2019, i que ara només aniria a un ple d'èxit ■ Els regionalistes temen cessions del PSOE

David Portabella
MADRID

Amb la dificultat afegida de no escoltar l'únic partit que necessitaria escoltar i que té la legislatura a la mà, ERC, que el planta per no haver volgut rebre mai Carme Forcadell, Felip VI dirimeix avui si proposa formalment Pedro Sánchez com a candidat a una investidura per a la qual ara no té els vots necessaris. La funció del rei d'obeir l'article 99 de la Constitució topa amb un president espanyol que ho és gràcies a una moció de censura i que no ha superat mai una investidura perquè va fracassar amb els encàrrecs del 2016 i del juliol del 2019. Conscient de l'estigma biogràfic, ara Sánchez només vol acudir a una investidura triomfal i per ara només té el sí del soci de coalició, Unides Podem, i dels regionalistes.

Cada vegada que Felip VI ha donat el seu "vengo en proponer" a Sánchez

Espanya s'ha precipitat a una repetició electoral i ara és presoner del que va fer al juny, quan va proposar el candidat socialista i, cinquanta dies després, el 25 de juliol, s'evidenciava que no tenia els vots per la insuficient abstenció de Podem i ERC. Si al final de la vuitena tanda reial de consultes que fa en cinc anys, Felip VI finalment proposa Sánchez, que *de facto* ja actua de candidat des de la nit electoral i encara més des que el 12 de novembre va presentar la coalició amb Pablo Iglesias, el president en funcions viurà sota més pressió que ara, que no sent la urgència perquè la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, convoqui un ple imminent. Si des d'aquest vespre assumeix l'encàrrec formal del rei, Sánchez sap que el temps deixarà de semblar etern i cada dia que passa pesarà més del que han pesat fins ara els dies des del 10-N.

La via del PSOE de sumar a Podem el vot a favor

Felip VI rebia ahir a La Zarzuela per primer cop Íñigo Errejón (Més País) ■ KIKO HUESCA / EFE

dels regionalistes —des del Partit Regionalista de Cantàbria (PRC) fins a Coalició Canària passant per Terol Existeix— topa amb recels perifèrics per les preteses cessions a ERC. Segons el cantàbric José

María Mazón, del PRC de Miguel Ángel Revilla, Adriana Lastra els calma per telèfon dient que no cediran davant ERC. "No podríem donar suport a un govern que fes qualsevol tipus de cessió en aspectes

com ara referèndums, presos polítics o indults", sosté Mazón. "El PSOE serà capaç d'arribar a un acord raonable, els seus no els permetrien cap altra cosa", va reblar.

Més alarmat és mostra

el foralista navarrès Javier Esparza (UPN), que prefeix les terceres eleccions: "Qui tindrà la clau del govern espanyol serà un partit independentista amb seu a Catalunya."

Oramas: "Un horror"

Un cas singular és el de Coalició Canària: la conservadora Ana Oramas —desallotjada del govern canari pel PSOE i Nova Canàries— viu en una coalició amb el progressista Pedro Quevedo (Nova Canàries), així que son rivals a l'arxipèlag i alhora busquen unificar el vot a Madrid quan Oramas sempre ha dit que "Podem significa Venezuela". Ahir Oramas va posar el crit al cel amb la dependència de Podem i d'ERC que vol Sánchez. "De no poder dormir amb Pablo Iglesias ara han passat a fer-se un petó a la boca", lamenta. Per Oramas, "és un disbarat, un horror que tot depengui d'un partit al qual li importa un rave Espanya i de si un líder té immunitat o no, de si la fiscalia recorre contra les mesures penitenciàries o no, de si hi ha eleccions a Catalunya o no, de si es processa algú o no". Íñigo Errejón (Més País), rebut per primer cop pel rei, vol un diàleg Catalunya-Estat. "Remarem a favor de les converses i de la solució sabent que la solució política serà el treball d'una generació", avisa Errejón. ■

JxCat retira una moció per no entorpir el diàleg

La CUP acusa ERC i JxCat de buscar "l'encaix" i renunciar a l'autodeterminació

Redacció
BARCELONA

Junts per Catalunya ha decidit retirar del ple d'aquesta setmana una moció sobre l'autodeterminació per no entorpir la negociació política amb el PSOE. El portaveu del grup parlamentari de JxCat, Eduard Pujol, explicava que el seu grup ha decidit retirar la moció "després d'interpretar que a Madrid ara hi ha una negociació" i que debat

aquesta moció a la cambra ara "podria generar elements de complicació en aquests moments de negociacions". De fet, segons Pujol, es vol evitar que la moció sigui "mal interpretada i usada pel PSOE per no tenir una actitud positiva en aquest moment del debat, de les negociacions".

Davant la decisió de JxCat d'ajornar la moció, però també després del comunicat conjunt del PSOE i ERC, la CUP acusava ahir els dos partits de voler "l'encaix" de Catalunya a l'Estat i l'estabilitat institucional en comptes de defensar "l'autodeterminació", una

situació que la diputada al Parlament Maria Sirvent qualificava de "greu".

Sirvent advertia ERC i JxCat que qualsevol intent de rebaixar la tensió "portarà a una situació absolutament contrària". Així, la CUP insisteix a mantenir la mobilització al carrer per forçar una taula de mediació internacional que reconegui el dret d'autodeterminació de Catalunya. Sirvent va acusar els dos partits del govern de buscar l'estabilitat institucional en diverses administracions "entrelligades" per "interessos partidistes".

Per altra banda, Catalunya en Comú va retreure a

Eduard Pujol, portaveu parlamentari de JxCat, ahir en declaracions als mitjans ■ ACN

ERC que no tingui pressa per arribar a un acord que permeti el govern de coalició entre el PSOE i Unides Podem perquè considera que augmenten els "perills" a mesura que la investidura es va postergant. Per la presidenta del

grup parlamentari, Jéssica Albiach, és una "irresponsabilitat" considerar que no hi ha pressa, perquè deixar passar les setmanes comporta "perills", segons ella. Per ella és una "necessitat democràtica" que hi hagi acord de go-

vern i investidura i, per això, va valorar "positivament" el comunicat inconcret del PSOE i ERC sobre la reunió d'ahir en què només es constataven avenços. Així, Albiach es mostra convençuda que la negociació "prosperarà". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC i JxCat discrepen sobre la classificació dels presos

■ Les juntes de tractament dels penals proposen avui el règim de vida per als nou polítics condemnats ■ Els republicans veuen difícil la semilibertat inicial i Junts la reclama

Mayte Piulachs
BARCELONA

Les juntes de tractament dels centres penitenciaris de Lledoners, Mas d'Enric i Puig de les Basses (integrades pel director i un equip multidisciplinari) anunciaran avui la classificació que proposen per als nou presos polítics. Les dues opcions són: segon grau (el règim ordinari) i tercer grau o semilibertat. La secretaria de Mesures Penals i Reinserció del Departament de Justícia té un termini de dos mesos per aprovar-les, tot i que la resposta s'espera per a mitjan gener. Per Nadal es descar-

ta qualsevol sortida. L'anunci d'ahir de fonts jurídiques d'ERC que davant les elevades penes dictades pel Suprem (de 9 a 12 anys de presó) preveuen que les propostes, tot i que no unànimes, seran de classificació en segon grau, va provocar una nova esquerda amb la direcció de JxCat, fins al punt que el penalista Jordi Pina, defensor de Sánchez, Turull i Rull, va fer un comunicat en què reivindicava el tercer grau inicial. "Aquesta defensa té el ferm convenciment que la classificació hauria de ser de tercer grau penitenciari, ateses les circumstàncies per-

sonals dels meus clients: entorn social que els acull, possibilitat de trobar feina, no perillositat, sense risc de reincidència i sense cap responsabilitat civil imposada, que és l'argument habitual per denegar tercers graus", sosté Pina. "Aquesta defensa i els meus clients en les darreres setmanes han mantingut un escrupolós respecte envers la tasca dels professionals dels centres penitenciaris que han d'emetre els preceptius informes. En aquest sentit, lamentem les informacions que pretenen justificar i normalitzar la classificació dels interns en segon

Una manifestant, amb la imatge dels presos polítics i exiliats en la protesta del 18-O ■ EFE

Rebaixen la multa a Borràs i Mundó

El Tribunal Suprem ha acceptat rebaixar la multa per desobediència a Meritxell Borràs i Carles Mundó de 60.000 a 35.000 euros com a compensació pels 33 dies que van passar a la presó de manera preventiva. El delictes de desobediència no comporta presó, i és per això que els advocats dels dos exconsellers van demanar que, com a manera de rescabalar aquest greuge, es rebaixés la multa que se'ls va imposar.

grau penitenciari."

Des d'ERC s'indica que faran un plantejament individual per a Junqueras, Romeva, Bassa i Forcadell, que pot anar des de presentar recursos al jutge de vigilància penitenciària per assolir el tercer grau o treballar amb la direcció del penal perquè obtinguin permisos per fer voluntariat, tal com permet l'article 100.2 del reglament penitenciari. A Catalunya, el 100.2 s'ha aplicat mesos després de la classificació, que com a màxim s'ha de revisar cada sis mesos, però tot règim de vida pot modificar-se abans, i sempre amb un posterior con-

trol judicial. Les defenses ja han informat a les juntes dels penals de la situació familiar de cada un. En el cas de Forcadell i Bassa, el fet de tenir mares grans podria ser un supòsit per demanar sortides per cuidar-les, com permet l'article 100.2. S'espera que entre el març i el juny vinent els presos polítics tinguin un règim de vida fixat.

El cas dels nou independentistes és excepcional. Ara bé, a Catalunya només nou reclusos han obtingut de forma directa la semilibertat en condemnes superiors als nou anys de presó en els darrers divuit anys, segons Justícia. ■

El govern manté que hi haurà taula de partits

■ La portaveu, Meritxell Budó, reitera que serà abans de les vacances de Nadal

J.A.
BARCELONA

El govern de la Generalitat manté que hi haurà convocatòria de la tercera reunió de la taula de diàlegs entre partits amb representació parlamentària aquest mes. Així ho va reiterar ahir la seva portaveu i consellera de Presidència, Meritxell Budó, en la roda de premsa posterior a

la reunió de l'executiu català, en què va afirmar que la convocatòria encara no estava feta perquè eren dies complicats. "Està apunt d'anunciar-se perquè estem treballant per consensuar un calendari", va dir. De fet, la consellera ja va donar una resposta similar fa una setmana, però va circumscriure la convocatòria a la primera quinzena d'aquest mes després que el president de la Generalitat, Quim Torra, va expressar a la reunió de govern del 19 de novembre la voluntat de recuperar deu mesos després aquesta

La reunió de la taula de diàleg polític que es va fer al febrer a la Generalitat ■ ORIOL DURAN

taula de diàleg. L'objectiu de Torra era pressionar l'executiu espanyol en funcions perquè s'assegués per buscar una solució política al conflicte polític entre Espanya i Catalunya, perquè era una de les reclamacions que els so-

cialistes feien reiteradament per abordar el que asseguraven que era un "problema de convivència" a Catalunya. En cas que s'acabi fent la trobada, que Budó no va voler relacionar amb les negociacions per a la investidura

de Sánchez, seria la tercera reunió d'una iniciativa que ja va néixer, a petició del PSC, coixa perquè no hi van voler participar ni Cs ni la CUP. En teoria les reunions havien de tenir una periodicitat mensual. ■

David Saldoni, nou director de Transports

L'exalcalde de Sallent durant nou anys i expresident de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), David Saldoni (JxCat), va ser nomenat ahir director general de Transports i Mobilitat del departament de Territori i Sostenibilitat en substitució de Pere Padrosa, que va decidir renunciar al càrrec, segons va explicar la portaveu del govern, Meritxell Budó.

L'executiu també va aprovar destinar 24,7 milions d'euros per fer front a les despeses derivades del contracte programa per a l'exercici 2020 amb les empreses prestadores de serveis públics regulars de transport de viatgers per carretera a les comarques de Lleida, Girona i Tarragona.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC obre la porta del grup Verds/ALE a Puigdemont

- El partit de Junqueras creu que és el moment "oportú" per facilitar l'entrada de Junts a la coalició
- Els republicans assenyalen que la decisió depèn de l'Aliança Lliure Europea i no dels ecologistes

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

Gest de complicitat d'Esquerra Republicana cap a Carles Puigdemont i Toni Comín al Parlament Europeu. El partit republicà es va comprometre ahir a obrir les portes del grup europarlamentari Verds/ALE als electes de Junts si eventualment la cambra els reconeix com a eurodiputats. La formació d'Oriol Junqueras té la clau per permetre la seva entrada a la família dels ecologistes i sobiranistes europeus, cinquena força al Parlament Europeu. Mig any després que ho demanessin, ara han decidit posar facilitats a la seva integració.

Un pas que ERC fa enmig de les negociacions amb el PSOE i a una setmana d'una sentència dels tribunals de la Unió Europea important per a Junqueras, però decisiva per al futur del líder de JxCat, que confia en Luxemburg per revifar políticament. Un dictamen favorable dels magistrats podria implicar el reconeixement de Carles Puigdemont i Toni Comín com a eurodiputats i, de retruc, comportaria la seva protecció amb l'atorgament de la immunitat. Tots dos van dema-

Diana Riba diu que ara és el moment "més oportú" per aplanar la incorporació de Puigdemont i Comín ■ ARXIU

nar entrar al grup dels Verds/ALE al juny, just després de guanyar les eleccions europees a Catalunya. En concret, van presentar una petició formal al subgrup de l'Aliança Lliure Europea (ALE), en el qual hi ha ERC. En l'última legislatura, l'eurodiputat pel PDeCAT Ramon Tremosa formava part del grup liberal, però els post-convergens en van ser expulsats arran de l'1-O.

Arrenquen els tràmits
Més de sis mesos després de la petició de Junts, l'eurodiputada Diana Riba va

El Tribunal d'Estrasburg i el precedent per als Jordis

El Tribunal Europeu de Drets Humans va emetre ahir una sentència contra Turquia per l'empresonament de Mehmet Osman Kavala, empresari i activista en favor dels drets humans. Segons va avançar Vilaweb, Kavala va ser detingut l'octubre del 2017 acusat d'haver intentat trencar l'ordre constitucional turc mitjançant la força i la violència, vinculant-lo amb l'intent de cop d'estat del juliol del 2016. Estrasburg exigeix a les autoritats turques

que l'alliberin immediatament perquè li han estat vulnerats el dret a la llibertat i el dret a la seguretat. "Les mesures que s'han pres contra ell han intentat reduir-lo al silenci, juntament amb tots els defensors dels drets humans", diu la sentència. El cas de Kavala ha estat comparat amb el de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, començant pel temps que fa que estan empresonats: Kavala va ser detingut el 18 d'octubre del 2017, dos dies després de

l'empresonament dels presidents d'Òmnium i de l'ANC. D'altra banda, coincidint amb el Dia Internacional dels Drets Humans, diverses ONG de tot l'Estat espanyol van denunciar l'increment de vulneracions de drets fonamentals per part de les autoritats espanyoles contra diversos col·lectius i incideixen en temes com el dret d'expressió i manifestació pacífica, la llei de seguretat ciutadana i la discriminació contra les llengües diferents del castellà.

anunciar ahir que ERC inicia ara converses amb la direcció del subgrup de l'Aliança Lliure Europea perquè "es comencin els tràmits" per acceptar-los a la coalició. Esquerra considera que ara és el moment "més oportú" per aplanar la seva incorporació, ja que veuen que "els tribunals europeus estan anant en la direcció" de reconèixer els tres representants independentistes com a eurodiputats. "La setmana que ve esperem una sentència positiva, però no només per a Junqueras, sinó també per a Puigdemont i Comín", va dir Riba.

Una opinió de pes
Gràcies al seu pes polític dins d'aquest subgrup,

La frase

"Als Verds/ALE sempre hi ha hagut molta bona entesa entre els grups parlamentaris"

Diana Riba
EURODIPUTADA

ERC és determinant per acceptar Puigdemont i Comín en el subgrup de l'ALE i, de retruc, a dins la coalició. El partit de Junqueras assegura que l'entrada de Puigdemont i Comín "és una decisió" de l'ALE, on no hi veuen impediments. Tanmateix, asseguren que mantindran "converses" amb els ecologistes amb vista a poder-hi integrar els càrrecs electes de Junts. En aquest sentit, Diana Riba va afirmar ahir que "als Verds/ALE sempre hi ha hagut molta bona entesa entre els grups parlamentaris". ■

CONTRACTACIÓ SUBMINISTRAMENT Presentació d'ofertes

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per l'adjudicació del contracte marc referent a "SUBMINISTRAMENT REACTIUS I FUNGIBLES LABORATORI - 6 LOTS"

EXP. 199/2019	
Pressupost (abans d'IVA):	69.640,37 €
Termini d'execució:	2 anys + 2 pròrrogues d'1 any
Procediment d'adjudicació:	Obert
Data límit de presentació d'ofertes:	20-gener-2020, a les 11:00
Documentació a presentar:	L'exigida als plecs
Obertura de pliques:	24-gener-2020, a les 10:00 a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat
Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11, km 14, 43006 TARRAGONA. Tel. 977636207).

Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent

Constantí, 11 de desembre de 2019

FINANÇAMENT PRIVAT

Garantia immobiliària + 24H Anàlisi = Solució financera

TQ EURO CREDIT
La teva llibertat financera

972 48 72 22 www.tqueurocredit.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

Madrid contra Espanya

El nou govern que ha de sortir, si és que surt, de les negociacions amb ERC té un horitzó ple de núvols i tempestes, i molt probablement algunes podrien esdevenir potents borrasques. El canvi climàtic ja ens ha ensenyat el poder destructiu d'aquests fenòmens meteorològics i les dificultats que hom té per mitigar-ne les destrosses una vegada la fúria ja s'ha desfermat. Tot i que estem en plena conferència sobre el canvi climàtic organitzada per l'ONU a Madrid, i ens han dit que estem en "emergència climàtica", avui em refereixo al tifó polític que clarament s'apropa. De fet, el que ens passarà és el que passa a tothom quan té un problema i no l'afronta al seu moment: que el temps el complica molt més i en genera d'altres d'associats. Aquesta Constitució que el dia 6 alguns celebraven amb gran pompa i eufòria ha facilitat el que avui queda molt clar: Madrid ha jugat contra Catalunya i també contra Espanya. El problema és que el gran poder mediàtic és a Madrid, que té una visió centralitzada i centralitzadora i que fa anys que els intoxiquen amb campanyes contra Catalunya i els catalans, i no s'han adonat que amb aquest discurs tapaven comportaments i polítiques recentralitzadores, i avui Madrid és el

Vista de les obres de la futura estació ferroviària a la Sagrera ■ ACN

centre del poder polític, del poder legislatiu, del poder militar i del poder judicial, i de bona part del poder econòmic, fins al punt que Madrid ha esdevingut primera comunitat per renda. I amb tant de poder junt i concentrat en un espai petit, és fàcil certa promiscuïtat, que esmicola la separació de poders, precepte sagrat en qualsevol democràcia apreciable.

Per veure com actua, recordem quan, el setembre del 2005, l'empresa catalana Gas Natural va fer una opa a Endesa i es va desencadenar una catalanofòbia

pel fet que una empresa catalana en volgués comprar una d'espanyola i amb seu a Madrid. El PP s'hi va oposar radicalment i el president d'aleshores, Manuel Pizarro, va fer un seguit de declaracions anticatalanes i deia que era una operació per treure de Madrid la seva empresa. En veure que anava de debò, van propiciar que E.ON, una energètica alemanya, fes una contraoferta, i tots recordem les paraules d'Esperanza Aguirre per referir-se a aquesta operació empresarial: "Abans alemanya que catalana." Joan Ro-

sell, llavors conseller d'Endesa i president de la patronal espanyola, referint-se a l'opa, va dir que l'oferta alemanya era millor que la catalana. En vista de tantes interferències polítiques, Gas Natural i E.ON van retirar l'oferta i al final se la va quedar la italiana Enel, una empresa estatal que, per cobrir una mica l'expedient, va tenir el favor temporal d'Acciona. El més indecent del cas és que hi havia una sensació de victòria pel fet que no era catalana. I l'obcecació va ser tan gran que ningú va criticar com Endesa, que havia es-

tat estatal i privatitzada pel PP, acabava en mans d'una empresa estatal italiana. Aquesta manera de no deixar fer, i de no deixar-nos fer i créixer a nosaltres, ja fa temps que la patim, però ara comença a ser l'Espanya que no és Madrid la que es desperta, i han encunyat el terme "la España vaciada", que reflecteix molt bé el procés madrileny de buidatge i els efectes diabòlics que produeix a la resta.

Amb aquest clima, el nou govern haurà de fer els pressupostos i la reforma del finançament autonòmic, que fa sis anys que està aturada. I a més haurà de fer les retallades que exigeix la UE, al voltant d'uns 9.000 milions d'euros. I també és inajornable fer la reforma de les pensions, un moment que generarà alta tensió social, com ara mateix està passant a França. És clar que entomar tots aquests reptes amb la repressió a Catalunya serà encara més complicat.

De moment, a Catalunya, com un efecte d'Eines de País, organitzacions com Foment del Treball, el Cercle d'Economia, la Cambra de Contractistes, la Generalitat i -divendres- la Cambra de Comerç han publicat i publicaran estudis per quantificar els dèficits en infraestructures i els imports d'inexecució dels pressupostos ja aprovats que l'Estat fa a Catalunya. Novament, serà un escàndol. Potser ha arribat l'hora d'exigir més respecte a les promeses i d'entendre que els compromisos que es prenen obliguen. Només els prepotents fan promeses sense voluntat de complir-les.

El Tsunami vol un bloqueig pel Barça-Madrid

F.E.
BARCELONA

Des de fa setmanes era públic i confés que el Tsunami Democràtic en duia una de cap respecte al partit que el Barça i el Madrid jugaran el dia 18 al Camp Nou. I tot just ahir, i a través d'un comunicat, la plataforma va anunciar la convocatòria de quatre concentracions en punts estratègics que coincideixen amb els principals accessos viaris a l'estadi a partir de les 4 de la tarda, quatre hores abans de l'inici del partit. Per dur a

terme aquesta acció, el Tsunami assegura que ja disposa de 18.000 persones mobilitzades, a banda de les que puguin protagonitzar altres activistes dins el camp durant el matx. En aquest escenari, els Mossos estan ultimant un dispositiu especial per garantir, entre altres coses, que els jugadors del Madrid -que viatjaran a Barcelona el mateix dia 18 i que estaran concentrats a l'hotel Princesa Sofia- puguin accedir al Camp Nou. Per intentar fer-ho, cobriran el trajecte amb un autocar sense logotips. ■

L'ACCIÓ DEL TSUNAMI AL CAMP NOU EL 18-D

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PDeCAT porta a votació la proposta d'encaix amb JxCat al consell nacional

■ Recull les propostes territorials donant marge per negociar amb JxCat i la Crida ■ Serà clau el paper de Puigdemont si obté de retruc la immunitat

Redacció
BARCELONA

El futur del PDeCAT i la seva relació amb el grup parlamentari i marca electoral de JxCat es podria començar a aclarir aquest dissabte quan la direcció de la formació postconvergent porti a votació del consell nacional la proposta d'encaix que ha elaborat arran del procés participatiu amb la militància anomenat *Encarem el futur*, que va fer entre el setembre i l'octubre. L'executiva va tancar divendres passat el document, que serà prou obert perquè a priori rebi el suport necessari i hi hagi marge per negociar amb JxCat i la Crida. El procés d'endrega es va retardar amb la convocatòria de les últimes eleccions i l'aposta inicial que havien de liderar Carles Puigdemont i Artur Mas semblava que implicava enfortir JxCat dotant-la d'estructura orgànica. El president del PDeCAT, David Bonvehí, sempre s'ha mostrat partidari d'un partit transversal amb capacitat per adaptar-se a les noves demandes de la societat, però alhora defensa el llegat del PDeCAT i no vol que es dissolgui dins de les sigles de JxCat si no en té el control ideològic.

De fet, la fórmula inicial, i la que té més força, és que JxCat sigui el paraigües on s'incorporin el PDeCAT i la Crida. Una altra opció seria la coalició entre el PDeCAT i la Crida, una proposta que va posar damunt la taula l'expresident de la Generalitat i del Partit Demòcrata, Artur Mas. El PDeCAT mantindria l'estructura del partit i absorbiria el sector d'independents de JxCat per refundar-lo sota la marca de JxCat, de la qual és propietària.

Segons la solució que s'acabi escollint final-

Un moment de la reunió de la Crida amb Carles Puigdemont a Waterloo ■ LA CRIDA

Morral: "El futur de la Crida el decidiran els socis"

La Crida defensa que continuarà funcionant de manera autònoma en ple debat sobre el futur de la formació i el seu encaix en l'espai postconvergent amb JxCat i el PdeCat. "El seu futur el decidiran els socis", va dir ahir el secretari general, Antoni Morral, després de reunir-se a Waterloo amb l'expresident Carles Puigdemont. Tot i això, Morral va assegurar que estan oberts "a totes les possibili-

tats" per poder fer "efectiu el mandat de l'1-O". Per exemple, un dels líders de la Crida, Jordi Sánchez, acceptaria dissoldre la Crida dins d'un nou partit sota les sigles de JxCat, però Puigdemont encara no s'ha pronunciat al respecte. El secretari general va recordar que són una formació transversal amb gent situada al centredreta i al centreesquerra de l'espai polític, que té moltes sensibili-

ment, i que molt probablement no es tancarà aquest dissabte, hi ha un sector catalanista més moderat, pragmàtic, que defuig la unilateralitat, que podria plantejar fer un pas endavant i presentar-se a les eleccions catalanes amb una nova marca amb l'objectiu de "mantenir l'esperit" amb què es va fundar el PDeCAT o recuperar "l'essència" de CDC. En aquest espai sempre sorgeixen els noms d'exdir-

gents del partit com ara Marta Pascal, Jordi Xuclà -favorable a invertir Pedro Sánchez- o Carles Campuzano, que han participat en l'impuls de l'associació El País de Demà, a més d'altres personalitats de l'entorn del PSC que es podrien sumar a un hipotètic partit en què també podrien confluïr Lliures, La Lliga, Nova Convergència i l'entorn de Manuel Valls.

Però tot aquest trenca-

tats i que aposta per la unitat des de la base treballant en la constitució de les assemblees territorials.

El moviment de la Crida va ser impulsat fa més d'un any per Puigdemont, Jordi Sánchez i el president Quim Torra. Morral va explicar que esperen concretar el seu futur amb vista al congrés de la Crida, que se celebrarà a principis del 2020, entre els mesos de febrer i març. ■ N.S.

closques es podria allargar alguns dies, setmanes o mesos més en funció de la resolució del Tribunal de Justícia Europeu (TJUE) del dia 19 sobre la immunitat d'Oriol Junqueras (ERC), que també afectaria Puigdemont. Llavors JxCat hauria de decidir si opta per restituir-lo com a president en un hipotètic cas d'inhabilitació de Quim Torra o que sigui cap de llista en unes eleccions anticipades. ■

Joana Ortega amb Artur Mas, després de saber la sentència del 9-N, a la seu del PDeCAT ■ ACN

El TSJC denuncia Ortega per haver "burlat" la inhabilitació

■ Ho fa arran del seu nomenament "generosament retribuït" com a assessora del Departament d'Empresa

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha denunciat davant el jutjat l'exvicepresidenta de la Generalitat Joana Ortega per haver "burlat" amb el seu càrrec "generosament retribuït" d'assessora del Departament d'Empresa la pena d'inhabilitació que li va imposar el Suprem per la consulta del 9-N. En un acte judicial, la sala civil i penal del TSJC acorda remetre el cas als jutjats de Barcelona perquè investiguin Ortega per un delictes de trencament de condemna en exercir el càrrec d'assessora de la conselleria d'Empresa de la Generalitat des del 17 de maig passat, malgrat que la seva inhabilitació per desobediència expirava el 19 d'octubre.

Segons l'alt tribunal català, amb aquest "nomenament discrecional", pel qual entre el maig i l'octubre Ortega ha percebut 32.110 euros bruts de l'erari públic, l'exconsellera de la Vicepresidència "s'ha burlat" dels efectes

de la condemna a nou mesos d'inhabilitació. Com a conseqüència immediata d'aquest nomenament com a assessora de la Generalitat, el TSJC acorda deixar sense efecte la liquidació de la condemna d'inhabilitació d'Ortega, que expirava el 19 d'octubre passat. La sala també acorda remetre el cas d'Ortega al deganat dels jutjats de Barcelona, perquè s'investigui si va cometre un delictes de trencament de condemna donada la "incompatibilitat".

Activitat permesa

La defensa d'Ortega considera que la inhabilitació de la condemna quedava circumscrita als càrrecs de govern, de manera que quedava limitada a la figura de president, vicepresident i conseller. Els advocats també van sol·licitar que es tingués per complerta la condemna de nou mesos d'inhabilitació, en estimar que aquest nomenament no estava comprès entre les activitats prohibides en la inhabilitació especial que li va imposar el Suprem. ■